

at, naar han paaftaar, at det at nedfætte Tolden ikke vil hjælpe de Smaa, fordi de kjøbe i smaa Kvantiteter, var det en Feiltagelse, han derved kom ind paa. Jeg tror, at vi med samme Grund kunde sige, at vi ligesaa godt kunne forhøje Tolden med 2 Skilling, og at det ikke vilde gjøre den Ubenid- lede Noget, fordi han kjøber i smaa Kvantiteter. Vi maa jo huske paa, at, naar f. Ex. Kaffe ned- sættes med 2 Skilling og til en anden Tid for- højes med 2 Skilling, saa bliver det 4 Skilling. Jeg kan ikke indse Andet, end at en Forhøielse af Tolden vil bevirke, at Artiklen vil stige. Om Sufferetolden som det ærede Medlem til at udtale, at det er en Skat med stigende Skala, og at det derfor er en nogenlunde god Skat. Jeg tror dog, at den aldrig kan være en retfærdig Skat, selv overfor de mere Bemidlede; men vi maa huske, at der er en Klasse af Medborgere, som ikke have mere Indtægt, end hvad der behøves til Livets allerførste Fornødenheder, og vi gjøre da Uret ved at lade dem betale en Skat ogsaa af Suffer. Det er sagt, at Kaffe er en Nødvendighedsartikel; men der maa jo virkelig ogsaa Suffer til Kaffen. Om Tobak har man sagt, at det er en ren Over- daadighedsartikel; men er det saa, da leve de fleste Mandfolk her i Landet i Overdaadighed; thi Tobak er jo Noget, som Mandfolk i Almindelighed bruge. Selv om det er en Overflødighedsartikel, er det dog Noget, hvorved den mindre Bemidlede kan for- nøie sig, og er det nu rigtigt at forhøje Tolden paa en saadan Artikel saaledes, at han ikke kan faae den? Vi maa huske paa, at Arbeideren ikke kan betragtes som en Slags Trælbyr. — Med Hensyn til bairisk Al har jeg ogsaa meget ondt ved at finde mig til Rette derved. Det forekom- mer mig, at man kan sige derom, ligesom eu Mand, der boede paa Fyen og vilde reise til Kjøbenhavn over Ribe, fordi han ansaa det for den nærmeste Vej; det vilde Andre anse for en Daarftab. Er det rigtigt, at vi Alle vilde virke hen imod Fri- handel, tror jeg ikke, at det er en rigtig Vej at gaa, naar vi vilde tage en større Indtægt ind paa den Maade for at komme til Frihandel, det tror jeg i det Mindste ikke. — Med Hensyn til vore Sufferfabriker mener jeg, at dersom vi ikke bestatte Noesufferfabriker og nedfætte Tolden paa Indførsel, var det en bedre Vej at gaa. — Man har om- talt en Indkomstskat, og paa den er jo en stor Del Talere gaaet ind. Den spørger som en Sjenganger fra ifjor, idet man vil lade os høre, at vi da ikke vilde stemme for en Indkomstskat, og nu gaar man ud fra, at vi slet ikke ville have en Ind- komstskat; men det er efter min Mening en ren Feiltagelse. Jeg siger rent ud, at jeg ikke vil stemme for en Indkomstskat, naar jeg ikke an- tager, at den behøves, at den er nødvendig, men de ærede Medlemmer, der mene, at vi skulle have en Indkomstskat, kunne jo gaa med os og nedfætte Tolden alvorligt. Vi kom da til at trænge til en Indkomstskat, og vi kom da til at gaa med; men

vist er det, at flere af de ærede Medlemmer, der hav udtalt sig, have udtalt sig saaledes, at man maa antage, de ere meget lunkne Venner af en Ind- komstskat. Jeg skal nævne det ærede Medlem for Randers (S. Ree), der har omtalt Indkomstskatten og rost den og ment, at den var en god Skat, men som ogsaa er gaaet ud fra, at vore Skatter her i Landet ere uret- færdige, og henviste i saa Henseende til andre Lande. Jeg vil dertil sige: Hvad angaar andre Lande os i denne Henseende? Dersom vi antage, at Ind- komstskatten er en af de bedste Skatter, skulde vi gaa til dem. Vi skulde ikke gjøre Uret, fordi an- dre Lande gjøre det. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) har jo steds udtalt sig med Varne for Frihandel og Indkomstskat, men i Dag kom han til at udtale, at han gjerne vilde være med til at stryge Kaffe- tolden, naar man vilde lægge Beløbet over paa Brændevin. Ud denne Vej komme vi virkelig al- drig til en Indkomstskat. Nei! lad de Herrer gaa med os og se at nedfætte Tolden alvorligt, saa bliver en Indkomstskat nødvendig, og saa maa vi haabe, at den ærede Minister vil komme med et saadant Lovforslag. Vi faae da Leilighed til at stemme derover og at se, hvem der i Virkeligheden vil have Indkomstskat og hvem ikke. Naar vi blive bange for os selv ved at stryge Posterne en efter anden, men absolut vilde oversjære Be- løbene paa en anden Post, indser jeg ikke, at det er den rigtige Vej at gaa for at komme til en Indkomstskat.

Finantsministeren. Efter det særlige Forhold, hvorunder denne Sag er fremkommen, har jeg ikke haat nogen Opfordring til at slynde mig med at tage Ordet. For det Første er det jo et Lovforslag, som anden Gang foreligger til 1ste Behandling, uden at det imidlertid har været undergivet no- gen anden Behandling, og dernæst har jo Fi- nantslovens første Behandling givet mig Anledning til ved Siden af de Udtalelser, som findes i Mo- tiverne, yderligere at betegne de finantsielle Vilkaar, om jeg saa maa sige, som behersker hele denne Sag. Paa den anden Side forekommer det mig dog, at jeg ikke kunde lade Forhandlingerne gaa længere hen og navnlig ikke gaa ud over i Dag, uden at udtale nogle nærmere Betragtninger til yderligere Belysning af det Standpunkt, jeg idv- rigt tror tilstrækkelig tydelig at have betegnet faavel i Motiverne til Lovforslaget som ved Fi- nantslovens første Behandling. Det er af et æret Medlem blevet sagt, at der ved dette Forslags Udarbejdelse kun var blevet taget finantsielle Hensyn. Dette er ikke rigtigt, mine Herrer! Dersom der kun var Tale om finantsielle Hensyn, vilde Forslaget have været opgjort paa den Maade, at der ikke fandt nogen Nedgang Sted i Indtægterne, saavidt de kunne beregnes efter Lovforslagets Satser; i saa Fald kunde man sige,